

torált, később Rómában a lelkiélet teológiájából is diplomára tett szert. 1960-tól az egri szemináriumban tanár és lelkiigazgató.

Pataky, Pálos és Kovács püspök felszentelése febr.6-án 11 órakor ment végbe a zsúfolásig megtelt Szent István bazilikában. A szentelő Ijjas érsek így foglalta össze feladatukat: „A püspökség nem rang és hatalom, hanem szolgálat; hirdessétek az ígét, akár tetszik hallgatóitoknak, akár nem.” (A társszentelők Bánk érsek és Lékai püspök voltak.) A koncelebrált mise végén Pataky Kornél mondott köszönetet: „Mély alázattal vettük az édes és könnyű ígát, szolgálatra jelentkeztünk, szolgálatra, mely életünk értelme.” — Timkó Imrét és Keresztes Szilárdot Nyíregyházán szentelték püspökké febr. 8-án. 11 órakor Szegedi Joachim kőrösi segédpüspök Ijjas Józseffel és Bánk Józseffel mint társszentelőkkel felszentelte Timkó Imrét, délután 5 órakor pedig már az újdonsült püspök szentelte fel püspöktársát.

NÉHÁNY SZEMPONT A SZENTBESZÉDRE KÉSZÜLŐ PAPNAK

1. Először is tudatosítanunk kell azt, hogy mi pályánk választásánál nemcsak elhelyezkedni akartunk, hanem hivatást éreztünk Isten ügyének szolgálatára. Küldetést, hogy Isten szócsövei legyünk.

2. Ez a tény arra kötelez, hogy elsősorban attól kérjünk tanácsot, aki minket küldött. Ne sajnáljuk tehát az időt, hogy Istennel beszéljünk meg, mit is vár tőlünk.

3. Amit el akarunk mondani, azt elsősorban nekünk kell hinnünk, tehát fontos, hogy meggyőződésünk ké tegyük. Hogyan várjunk hatást, ha azt érzik meg rajtunk, hogy nem vált vérünk ké az, amit mondunk?

4. Nem kívánja Isten, hogy csak saját gondolatainkra szorítkozzunk, természetesen gyűjtsünk anyagot másoktól is; de ezt is először magunknak kell megemésztenuk, hogy gyümölcsözően továbbadhassuk.

5. Ne írjuk le szóról szóra a beszédet, inkább csak vázlatpontokban. A leírt szöveg ui. arra kényszerít, hogy beszéd közben állandóan arra gondoljunk, s így nem tudunk kapcsolatot teremteni a hallgatósággal, pedig az előadónak együtt kell dolgoznia közönségével. A hallgatók érdeklődése, a szemek csillogása biztat sokszor, hogy egyes részleteket még jobban kiemeljünk, kidomborítsunk. Ehhez természetesen gyakorlat kell.

6. Ne akarjunk szónokolni: ma a világ egyszerűbb lett, s inkább a közvetlen beszélgetés hangján lehet nagy igazságokat egyszerűen megmagyarázni.

7. Figyeljük hétközben az emberek életét, gondjait, nehézségeit, de örömeit is. Éljük bele magunkat helyzetükbe, s akkor mindig lesz mondanivalónk nekik. Inkább az Isten által adott örömöket emeljük ki, mutassuk be a lelkiélet szépségeit, s ne hangsúlyozzuk állandóan a rosszat, hiszen

abból van elég részük a saját életükben is, — a sötétet a múltban már eleget ostorozták.

8. Beszédünk legyen rövid. Ha nincs több mondanivalónk, inkább fejezzük be, de ne bocsátkozzunk ismétlésekbe.

9. Végül még azt tehetnénk hozzá, hogy ne csak az utolsó percben gondoljunk a reánk váró feladatra, hanem gyűjtsük már jóelőre az anyagot, de főleg hordozzuk a lelkünkben a gondolatokat, hogy azok az előadás idejére megjelenek.

AZ EMBERSZÍV ANGYALAI ÉS DÉMONAI

Hihetünk ma még angyalokban és ördögökben? — Csak a vak nem veszi észre a jó és gonosz hatalmakat és a közöttük folyó háborúságot, amely kitölti a kozmoszt. És csak aki híján van minden önismeretnek, az nincs tudatában a kozmikus csatának, amely állandóan tükröződik saját személyiségében.

A következőkben Andrew M. Greeley, a népszerű chicagói pap-szociológus könyve nyomán tizenöt ellentétpárban térképezzük fel az emberi szívben dúló háborút. (The Devil, You Say! Man and His Personal Devils and Angels. Az ördög, mondd! Az ember és személyes ördögei, angyalai. Doubleday and Co. 1974.) Ördögnek nevezi az emberben jelentkező rosszat, angyalnak hiányán visszatükröződik. Ha összehasonlítással mérjük magunkat, akadémionok diktálta magatartás közös ismertetőjegyei a leegyszerűsítés, részigazság, túlzott félelem, saját értékünk tagadása. Az angyalok sugallta lelki beállítottságot viszont összetettség, teljes igazságra törekvés, egyensúly, bizalom és saját magunk elfogadása jellemzi.

1) Az irigység ördöge és a nagylelkűség angyala. Az irigység a kisember bűne: más kiválóságát mindig csak úgy tudja látni, amint a saját kiválóságának hiányán visszatükröződik. Ha összehasonlítással mérjük magunkat, akkor az irigység elkerülhetetlen. De emberi értékünk nem azon alapul, hogy mink van, hanem hogy mit tettünk azzal, amink van. Az irigység hitvánnyá, szűkké, silánnyá, keserűvé teszi életünket. A nemesség angyala ezzel szemben csak azt kéri tőlünk, hogy legyünk nagylelkűek, érzékeljük és élvezzük az utunkba kerülő szépséget, jóságot, nagyságot minden összehasonlítás előtt és nélkül.

2) Az elidegenedés ördöge és a hűség angyala. „Hagyd el otthonodat, múltadat, mert tönkretesz” — súgja ez az ördög. — Az elidegenedés lehet az érés, növekedés egy szakasza, de ki kell nőni belőle. „Hagyd el az otthonod, de maradj is vele” — mondja az angyal. A mindent elsöprő, radikális ítélet mindig az ördögtől jön. Otthonod, múltad te magad is vagy; kritikával és együttállal rokonszenvvel kell vizsgálnod. Egyik nem lehet meg a másik nélkül.